

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.)

XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz. 1895. márc. 6-án.

Megjelen hetenkint 2-szer: e r d a n e s t e é s szombaton este. Képek nem adóznak vissza.	Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt.-István-tér 1.	Felolvasó szerkesztő: BARABÁS ALBERT.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 5 ft — kr. Félévre . . . 2 ft 50 kr. Negyedévre . . . 1 ft 25 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyitlittér sorozhat 50 kr. Többesrészli hirdetésnél engedély.
---	---	---	---	---

Felekezetlen iskolák.

A vallásügyi kérdésben már nyilatkozott Wlassics miniszter, az iskolák felől még hallgat. Pedig lenne nyilatkozni valója. Ha nem volna az, a kinek ismerjük: szabadkőműves eszmékkel szaturált doktriner, s a modern áramlatokhoz szegődő stréber, — mint a közoktatásügy első úrének világhosszát kellene vetnie bizonyos kérdésekre.

Több mint két évtizede látjuk a törekvést, melynek végcélja a felekezeti iskolákat államiasítani, s a népnevelésből, meg a tudományokból száműzni a hitet, az Istent. Honnét indult ez a törekvés? A szabadkőművesek páholyaiból, az istentagadók közül. Nekik nem kell sem az Isten, sem a vallás; a menyországban nem hisznek, a pokoltól nem rettegnek. Egyetlen ideáljuk: a tudomány hit nélkül, az állam felekezetek nélkül. Gőgös elbizakodottságukban a véges emberi ész akarják trónra emelni a vallás fölé. Szerintük egyedül a tudományok biztosítják az emberiség fejlődését és jólétét; a

vallás csak nyűg az emberi lélek szabad kibontakozásán.

Ez a felfogás, ez az irány, mint örlő szű dolgozik a keresztény Magyarország ezeréves fáján. Titokban, észrevétlenül kezdődött, ma már azonban fenyegető veszedelem gyanánt áll előttünk. A liberalizmus vette pártfogásába az istentelenséget is, s legfőbb protektornak beállott maga a vallásügyi miniszter. A kereszténység egyik várát már elfoglalták a támadók: eltörölték az ország keresztényi jellegét, s felekezetté tették az államot. Törvénybiztosítja az istentagadók számára a felekezettelenséget.

Ez az első lépés. A másodikra szintén rég készülnek. Egy megye már előállt és a háta mögött settenkedő szabadkőműves-liberalizmus utasítása szerint telelármaztta a többi vármegyét, hogy az iskolákat mind államiakká kell tenni.

Tudják-e, mit jelent ez az indítvány? A kereszténység gyökereinek kiirtását. Mert akié az iskola, azé a jövő. Ha az iskolában a gyermeki lélek magabaveszi, hogy a tudomány Isten nél-

kül csak tapogatózás a vaksötétségben, hogy a lét és az elmulás örök rejtelmére feleletet és megnyugvást nem nyújthat más, mint a vallás, hogy az erkölcsnek egyetlen szilárd alapja a kereszténység: akkor hasztalan hirdetik elveiket az istentagadók. A hit közikáján megtörik minden eszabítás és álokoskodás. De viszont, ha gyermekeinket úgy nevelik, hogy a tudományok fölött ne lássák az Istent s ne keressenek az élet küzdelmei közt megnyugvást a vallásban és az öröklétben: egy nemzedék fog támadni, mely éhes farkascorda gyanánt veti magát martalék után. Ijesztő példa gyanánt áll előttünk Franciaország. Ott eltörölték a felekezeti iskolákat; a tantermeiből számították a feszülteket, a könyvekből Isten nevét. Állami iskolákban nem tanítják a vallást. És mi az eredmény? Egy Vaillant és egy Ravachole, ki a vesztőhelyre menet előtt könnyezve vallja be, hogy „vadállattá lett, mert az iskolában soha nem hallotta Isten nevét.“

Ilyen vadállatokat akarnak a magyar társadalomba és a közéletbe bocsátani azok a derék tanárok és még derekabb tanító

TÁRCZA.

Mikor a jászmin virágzik.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárczája. —

A gyermek a bölcsőben sirt, az anya fájdalmasan mosolyogva feküdt ágyában. Az apa pedig ott térdelt mellettük és nézte hol az úszulott magzatot, hol az asszonyt, a ki bucsuzott az árnyékvilágból.

— Nyisd föl az ablakot én édes jó uram! — suttogott az asszony — hadd szívjak friss levegőt.

Keve András föltárta a fehér patyolattal lefüggönyözött ablakot. Balzsamos levegő özönlött be rajta, terhes az orgonavirág és balzsamlikom illatával. Hanem a bódító illat izgatta, őrvjögővé tette a beteget. Felült ágyában és szólt rekedt, fátulózott hangon:

— Csapodár! Eltemetsz, elsiratsz, aztán keresel magadnak más feleséget! — Szegény kis gyűyüm!

Keve András csak elhült e szavak hallatára, megest fölforrta a vére:

— En csapodár?! Ugy mondtad? Hogy elfeledlek? Hogy mást veszek el? Én? Soha! Erted? Soha! Magzatunk életére fogadom, hogy soha!

Az asszony fáradtan hanyatlott vissza párnára. Aztán mámoros, mély álomba süllyedt. A gyermek is szunnyadt csöndesen.

Éjfél tájt fölriadt álmából a beteg.

— Mi az?

— Semmi, semmi. A bakter fujja a tizenkettőt éppen itt a házunk előtt. Most mondja: Tizenkettő már az óra . . .

— Vagy úgy? Hát a kis Andris mit csinál?

— A biz alszik, mint a bunda. De már most igyál ebből az orvosságból. Édes mint a méz. Meggyógyulsz tőle szentem, a doktor mondta.

A beteg bevette az orvosságot és elhítte, hogy meggyógyul.

— Berki Andrást híjuk meg komának. Nézd csak, nem hervadt-e még el a jászmin abban az üvegcsuporban? — Lásd, hár, hogy nincs jászmin kertünkben; ültetsz esztendőre ugy-e az ablak alá?

Keve András ráhagyta, hogy igen. Aztán csöndes lett az asszony, nagyon csöndes. Elaludt végtére.

És azután föl se ébredt többet.

Harmadnap elhantolták a Keve András ifju feleségét. Mikor lebecsattották a sirba a pompás díofakoporsót, azt mondta a közelben valaki:

— Szegény Keve András! Mit ér most a gazdagságod? Leáldozott immár neked is!

Megvárta, míg eloszlott a gyásznap, akkor letérdelt az új sirhalom fölé és imádkozott buzgón, áhitattal. Aztán beborult az ég, az eső huzakergette.

Másnap keresztelő volt. Berki Antal tartotta a kis fiút a keresztvíz alá a megboldogult kívánsága szerint.

A kis Andris szépen föleseperedett három esztendő alatt. Szakasztott mása volt az édesanyjának. Még az a kis güdrücske is ott volt a szája körül, a mikor nevetett. Tudta a Hüvely Matyi és Hamupipőke történetét és elimádkozta a miatyánkat estenden az anyja képe előtt.

A szomszédok mondogatták is egymásra: — Nézzétek csak, a tátos!

Piros pünkösöd vasárnapján látta először. A mellékoltárnál állott, féloldalt fordulva a a kórus felé. Fehér rokokóját viselt, rózsaszínű kendő volt a fején. A tavaszi verőfény ép odátűzött arcára, a nap barnított egészséges arcára. A sugarak vakították, félrefordította a fejét. Fölpillantott a kórusra. azután megint le-sütötte a szeméit szelíden. Imádkozott.

De Keve András csak nem tudott imádkozni. Érezte, hogy meghullámszik a vére . . . A betűk táncoltak előtte, tekintete szüntelen odatévedt arra a bogárszemű hajadonra. Hanem aztán összerendezett hirtelen és magához ölelte a kis fiát.

Alig egy hete huzaczkodtak a faluba. Az apja a felsővégi korcsmát bérelte ki. Özvegy ember volt. Fősvény és öreg. A lány pedig tüzes volt és valóságos százsorszép. Szeretett

Mai lapunk 8 oldal.

hölgyek, kik megőrzésnek az iskolák felállítására mellett. Erre törekszik maga a vallásügyi miniszter is.

Motor rövidítés, hogy a keresztény felekezetek közül a protestánsok képezik állami rábírása hajtani feleiket. Egész 1867-ig semmiféle más iskola nem volt, mint felekezeti. Az iskola alapítók és tartók, akár fejedelmek, akár fő- vagy alóbbrendű papok, akár buzgó vallásos világiak, mindazoknak szándéka oda irányult, hogy az általuk alapított iskolák saját egyházuk vagy felekezetük szolgálatában álljanak. Ma azonban már csak a katolikus egyház küzd a maga iskoláiról. Követi a kétezer éves krisztusi parancsot: „Menjetek az egész világra, tanítsatok minden nemzeteket”.

Küzdelmében, fájdalom, csaknem elszigetelve áll. Világi hívei nem vetnek ügyet a támadásokra, melyek az iskolák államosítási kísérlete által magát az egyházat fenyegetik végtomlással. Nem látják be, hogy amint elvételnek az iskolák az egyház befolyása alól, az egyház teljesen ki lesz szolgáltatva az immár felekezeten állannak.

De ha a nemzet létérdekeinek megvédelmézésére hivatott honatyák siketek és vakok, látni, szólni és működni kell a vallásos észű jó hazafiaknak. Óvó gondolat kell körülvenni iskoláinkat és társadalmi téren küzdeni, hogy az állam ne rabolhassa el azokat az istentagadók számára.

(b. a.)

BELFÖLD.

— A katolikus autonomia és a kongrua felől, mint szerdai lapunk táviratai jelentették, dr. Wlassics Gyula, a közéleti erkölcsan diploma nélküli professzora és vallásügyi miniszter hosszabb nyilatko-

dévazkodni, de ha olykor, nagyritkán betévedt a korcsmájukba az a hirtelenszöke, kékszemű ember, akkor mintha kieserlét volna. Félénk volt, alig lehetett a szavát venni. Pedig az nem is hederit rája, a minthogy kerül minden aszszonyosmélyt, a feleségét gyászolja még mindig...

Hanem a lány jól látta, hogy titokban vet felé egy-egy pillantást. Attul aztán nem tudott aludni egész éjjel és hajnali harangszóra megfordította a párnát a feje alatt, hogy az imádott is róla álmodjon. De annak álmaítt virrasztja még a feleségének lefátyolozott képe a falon s annak a kis porontynak halk léleketvétele...

Ha megőrzik-e, megvédik-e?

Szüretkor volt. Keve András betért a fiával a Pellérdy Zsiga korcsmájába. A gyerek akkor volt ott először... Hústa a cigány, járták a párok. A szép Pellérdy Éva is tánczolt, hanem a mint meglátta a belépőket, elszakította magát a tánczosától, hogy felszolgáljon a ritka vendégnek. Szegény vén Pellérdy Zsiga nem győzi egymagában...

Meglátta a Bodri-kutyával ingerkedő kis Andrist.

— A kegyelmed fia, Keve uram?

Es gyöngéden megsimogatta a gyerek szöszke fejét. Keve András pedig úgy érezte, hogy valami csodálatos melegség támad a szíve körül...

Káprázik a szeme.....

Szédül.....

*

zárta az a Keve András, akit az egész sejtettek, a boldog haju korcsmájukba beavakozásból a kath. ügyeibe nem lesz hasznos az igazi katolikusoknak. Keve elbírálásával a kormány hatalmat akarja növelni az autonomia és a kongrua rendezése által. Neki ez inkább, hogy egyeseket visszatarsson a kormány-ellenes működéstől: az autonomia kérdésében világiakat, a kongrua rendezésének függőben tartása által egyháziakat. Mint mindig és minden törvényhozási alkotással: e reformokkal is spekulálni akar az önzetlen liberális kormányrendszer. Most azonban már leleplezve állanak előttünk az önzetlen hazafiság e nagyszájú bajnokai, s beleavatkozásukat saját ügyeinkbe a legnagyobb fokú bizalmatlansággal fogadjuk.

— Magyar Panamák. A milleniumi esztendő szépen kezdődik! Az a fertőző anyag, melyet a liberális párt oltott a politikai és társadalmi életbe, csunya fekélyekben fakad ki. Egyik botrány a másikat éri. Miklós (Gyula) borsódi főispán vasuti panamáját követte Pulszky Károly skandaluma, ezt pedig Svastics Benő zalamegyei főispán lelepleztetése. Miként Pulszkyról, úgy Svasticsról már évek óta köztudomásu volt, hogy nyakig uszta az adóságokban és állásukat pénzszerezésre használták ki. Kortes szolgálataik miatt azonban megtűrték őket a közérdek kárára. Pulszky a büntetés elől belekerült a bolondok házába, Svastics ellenben, dacára a följelentésnek, hogy meggyéjében alig van ember, kit meg nem pum-polt volna váltó-zsírálások által, még mai is főispán. Valóban diszes bandája van a liberálisoknak Magyarországon! Az illavai fejezencek a leleplezések óta megvannak győződve, hogy ők ártatlanul szenvedik a rabságot. — Lapunk zárta előtt kapjuk Budapestről az értesítést, hogy Svastics Benő főispánt a kormány felmentette állásától. Ez azonban nem elég, mert oly embernek, mint Svastics, nyugdíjat adni az állam pénzéből, visszaélés a

szomszúság gyötörte. Most már hiengesztelődött az apja iránt és örült, hogy az éjt-napot ott tölt mellette.

Sokat szenvedett a beteg. Ébren volt mindig csak este tudott aludni egy-egy órácskát. Harmadnap este, hogy megbetegedett a gyerek, Keve András beszélgetést hallott az ablak alatt. Az öreg béres szólt: — Délest felé megrékezett Pellérdy Éva. Keve Andrásnak nagyot dobbant a szíve. A gyerek aludt csendesen. Ő pedig lábujjhegyen lépve elhagyta a szobát. Mintha fölriadt volna a beteg az ajtócsikorgásra... Hanem aztán megnyugtatta magát, hogy csalatkozott. Mégse mert hallgatni. Futott a korcsmába. Pellérdy Éva csakugyan megjött. Arca szomorú volt, a szeméi vörösek a sirástól. — Mi történt. — Meghalt az édes testvérem. — De hát neked mi bajod? Olyan vagy, mint a hazajáró lélek! — Megyek, megyek vissza. Haza. Az Andris gyerek beteg, nagyon beteg. Csak látni akartalak. Aldjon az ég! — Azzal elment. Rohant haza. A kapuban Zusza asszony fogadta, az öreg béres felesége. — Meghalt a kis Andris!

— A katolikus iskolák tanterve. A katolikus iskolák egyetemes tanterve elkészült. A tantervet, a melyet Komlóssy Ferenc esztergomi kanonok, főgyházmegyei tanfelügyelő előnközte alatt egy bizottság készítet, valamennyi püspökség átvizsgálta s az észrevételekkel együtt visszaküldte a bizottságnak. Ez most két részre oszolva, naponkint ülést tart a pesti katolikus kör helyiségeiben, a tét-észrevételekről tanácskozva. A tantervnek a püspökök részéről tett megjegyzések értelmében való módosításával a bizottság már rövid idő alatt elkészül. Még a tanítóképző intézetek vannak hátra, ezzel összes ülésben végez a bizottság.

Az iparosostály és korunk.

(Folovastott a székesfejvári palotavárosi kath. kör febr. 2-án tartott kögyűlési alkalmából.)

(Folytatás.)

De van még egyéb is. Az, hogy e hazának iparágai nem tudnak lépést tartani a külföldnek virágzó magasfokon álló ipariskoláival. Nincsenek elég számmal és könnyen hozzáférhető szakiskoláink, melyekben a tanoncok a szakmájukba vágó finomabb, mígondra való munka készitési módokat elsajátíthatnák. Nincsenek szövetezetek, melyek egy-egy vidéknek virágzó ipartermekéit közvetíthetnék az ország-nak oly vidékeivel, hol azoknak magasabb árat is megadnák. Nincsenek könyvtárak, különösen kisebb városokban, hol a törekvő iparosnak alkalma nyílnék magát tovább képezni a maga szakmájában, nincsenek szakkönyvek elég számmal s így legfőlebb olcsó francia regényekből

Megjött a tél. Hosszu, kegyetlen hideg tél. Keve András most már mindennap ellátogatott a korcsmába a kis fiával. A gyerek nagyon megkedvelte a szép Évát, kísérte mindennivé. Es Keve Andrásnak ez olyan jól esett. Ezzel mentegette magát az előtt a kép előtt, mely most is ott függ az ágya fölött, fekete fátvöllal letakarva.

„Ne vádolj! Nem én vagyok az oka. A gyermek kér anyit”.

De a kép csak néz rá merően, szemrehányó tekintettel, lassan átváltoznak a vonásai, frissé, mosolygóssá lesz az arca és egyszerre előtte áll megint az a bogárszemű, barna tündér. Aztán elszunnyad és róla álmodik — a bogárszemű tündérről. Annak a másíknak a képe, pedig csak halványodik, egyre halványodik.....

Egy este azt mondta Éva Keve Andrásnak: — Holnap reggel elmegyek Csöregre. A fivérem halálos beteg. Hivatott.

Keve András úgy érezte magát, mint a villám-sújtott.

Egész éjjel kerülte az álmot.

Keve András elverte a fiát. Először életében. A gyerek sirt keservesen, alig lehetett lecsüdesíteni. Azóntul kerülte az apját. Annak pedig nem volt nyugvása sehol. Nem tudott dolgozni. Naponta háromszor is eljárt a korcsmába tudakolni, hogy nem jött-e haza Palléry Éva?

Egyszer csak hire járt, hogy kiűtött a faluban a törökgyik. Szedi az áldozatait, ifjat, vénét egyaránt. Egy este aztán betegén találta Keve András a fiát. Homloka éggett, iszonyu

szomszúság gyötörte. Most már hiengesztelődött az apja iránt és örült, hogy az éjt-napot ott tölt mellette.

Sokat szenvedett a beteg. Ébren volt mindig csak este tudott aludni egy-egy órácskát. Harmadnap este, hogy megbetegedett a gyerek, Keve András beszélgetést hallott az ablak alatt. Az öreg béres szólt:

— Délest felé megrékezett Pellérdy Éva.

Keve Andrásnak nagyot dobbant a szíve. A gyerek aludt csendesen. Ő pedig lábujjhegyen lépve elhagyta a szobát. Mintha fölriadt volna a beteg az ajtócsikorgásra... Hanem aztán megnyugtatta magát, hogy csalatkozott. Mégse mert hallgatni. Futott a korcsmába. Pellérdy Éva csakugyan megjött. Arca szomorú volt, a szeméi vörösek a sirástól.

— Mi történt.

— Meghalt az édes testvérem. — De hát neked mi bajod? Olyan vagy, mint a hazajáró lélek!

— Megyek, megyek vissza. Haza. Az Andris gyerek beteg, nagyon beteg. Csak látni akartalak. Aldjon az ég!

Azzal elment. Rohant haza. A kapuban Zusza asszony fogadta, az öreg béres felesége. — Meghalt a kis Andris!

Szép temetés volt. Pellérdy Éva is ott volt. Fehérbe öltözött leányok lépegettek a koporsó után. Az apa megtörve állott a sir fölött.

Hanem a temetés után beült a kocsmába. Ki se mozdult belőle hajnalig. Es aztán így folyt ez nap nap után. A szomszédok rázták a fejüket.

okul s meríti tapasztalatait az iparos, teste és lelke veszedelmére.

Némely helyeken a lakásviszonyok, a mesterségek minősége, s általában munkarend tönkretessék az iparos egészséget. Volt alkalmam közlebbi ismeretségben lenni cserépedény készítővel. Persze a műhely volt a lakó és hálószoba is. Ilyen helyeken pedig, különösen téli időben, midőn fűtenek, fojtó gáz száll föl, mely megöli a legerősebb szervezetet is. Ugy hívják ott ezt a betegséget: ölbetegség. Elhervasztja a testet, gyorsan, vagy lassan, de biztosan. Hívtak is ölbeteghez, néha többször napjában. Mikor annak a községnek áldottlelkű kegyura végignézett az ő községén és látta, mint aratja, kaszabolja áldozatait az ölbetegség s pirosposztag arazu iparos egy sincs az egész községben, hanem sáppadtak, gyermekeik véznák, aszottak, akkor elhatározta, hogy megmenti azt a népet a biztos kipusztulástól. Közös munkatermeket akart építtetni a saját költségén, hol egy ügyes vezető megtanította volna őket a leggyönyörűbb munkákra s munka után mind-egyik hazatérhetett volna tiszta lakásába, családi körébe; raktárokat akart emelni ez áldott lélek, honnét elszállították volna az árkat az ország minden részébe, egy szóval paradicsomot akart abból a községből csinálni s tudják uraim, hogy ment végbe a dolog? Addig tanácskoztak, bizottságoztak, kifogásoltak, míg romba nem dült az egész tervezet; ekkor a község kegyura azzal multa felül őket a jósvivésében, hogy a gyakori ölbetegség miatt kórházat építtetett. Így ment kárba a sok fáradság, jóakarát és páratlan áldozatkészség. Raktár helyett lett kórház.

Ezt pedig fölhoztam példaképen, hogy a régi szokáshoz, rendszerhez nekünk mereven ragaszkodnunk nem szabad. Új világot élünk, új izlés kapott lábra, új emberekkel van dolgunk; lépést kell ártanunk a korrall oly módon, hogy a jót a széppel, a csinnal egyesítjük; a tisztesség anyagot a lehető legszebb, legizlésebb formába állítsuk a bevő közönség elé. Ehhez pedig kettő szükséges: tiszta lelkiismeret és szakmába vágó tudomány. Az a mesterember, ki e kettőt nélkülözi, a társadalomnak javára nem lehet; ez csak tengődik és élte hasonlít a napraforgóéhoz., ha a hatalmasok kegye rávilágít és melegít, akkor valahogy élél, másként éltető elem hányában elvész.

T. uraim! az iparosoztály egy élő organizmus, szerves egész, akár a növény; ülted rosz talajba a fát s vond el tőle a nedvességet:

— Nem jó vége lesz ennek!

A gazdaság pusztul, bomlik, bizony elkalódnék, ha az öreg béres nem olyan derék, talpig becsületes ember, a ki úgy gondoskodik minderről, akár csak az övé volna.

Keve András minden idejét a szép Pellérdy Éva mellett tölti. Belébőlondult egészen. Beszéli már szélben a faluban.

*

Kitavaszkodott egészen. Elérkezett a dengelegi bucsu napja is. Ilyenkor ugyancsak hangos a Pellérdyék kore-mája. Keve András dél óta ott ült a mulatók közt a világozóld lombu fák alatt és izogatta a zsajnai mászlást. Unta magát nagyon. És aztán dühös volt arra a sok lármázó, csélesap emberre: hogy kifárasztják az ő galambját! Némelyik még szemét is vet rája. . . . Dombi István is ott legyeskedik körülötte folyton-folyvást. „A szellér! . . .” Milyen édesdeden beszél hozzá, milyen bizalmasan. . . . Keve András sápadtan ugrik föl . . . Valami ördögi gondolat villan keresztüli az agyán:

— A gyermek életére esküdtem meg . . . akkor . . . éjjel. Meghalt. Nem én öltem meg.

Bemegy az ivószobába. Előhiáltozza a vén korcsmáros. Aztán bezárkózik vele, ott megtanácskozzák a dolgot. Az öreg kapzsi, Keve András türelmetlen. Végére megegyeznek. Akkor előhívják Évát. Az csak nevet, nevet, aztán az apja nyakába borul. Talán először életében. Keve András pedig meg nem állhatja, hogy oda ne mondja Dombi Istvánnak:

— Hejh, szellér, szellér, ütheted már a

kipusztul. Első és fődolog tehát, hogy az a talaj, melybe elszórnák a különféle mesterségek magvait, jó legyen, hogy becsületes, minden szépre fogékony legyen. Becsületes szív, tiszta józan ész, ezek első kellékek az insznak, ki beáll valahová mesterséget tanulni. Vannak-e insagyleteink, sz. Vincze-egyleteink? Uraim, nem merem leírni, hány van az egész országban. Mert azt ne tessék gondolni, hogy ezeket az ipariskolák pótolhatják. Kiegészítik, de nem pótolják. Nevelés, szív kell nekünk, e nélkül az iparosanyagot jövődö hivatására el nem készíthetjük. Van-e kath. legény-egyletünk itt helyben? van, de nincs benne legény; hol a hiba, most nem kutatom, de arra kérem önöket, ha utjok arra viszen, nézzenek be a kath. legényegylet helyiségébe és megtalálják a feleletet, hogy Székesfejérvár szab. kir. város iparosaihoz méltó volna egy megfelelő egylet-helyiség; nézzenek be valamely összejevetel alkalmával és megfogják látni, hogy az iparos legény mellett nincs ott a mestere; nem igen érdeklődik segédje iránt, nem biztatja, nem követeli tőle, hogy tagja legyen egy egyletnek. mely visszahozná neki az elvesztett otthon, szülői kört, jó pajtásokat és a jókedvet. Mert a modern fölfogás szerint többé nem apa, hanem főnök, azért tegye miudegyik a maga dolgát; közös csak ott a munka, hol a földi haszonról van szó.

T. uraim! Mig önök nem érdeklődnek segédjeik viszonyai, erkölcsi élete iránt, addig ne várják azt, hogy a rájuk pazarolt idő és fáradság megtermi gyümölcseit, addig nem remélhetik, hogy versenyképes iparosokat képezhetnek. A legény-egyletnek önök látják legtöbb hasznát, mert becsületes, megbízható, szorgalmas munkásokat adnak az önök kezei alá. Uraim, kath. iparosok! Tartsunk össze, hogy vírázóvá tegyük gyermekeink, munkásaink otthonát, mentűik meg az iparosoztály reményeit, fiatal sarjait az elzűléstől, az erkölcsi haláltól. Hiszen a mesternek nem az a feladata, hogy iparost, hanem az, hogy tevékeny, jóralvó iparost szolgáltatson a társadalomnak.

Ez a legényegylet nélkül mostanság meg nem valósítható. Ugyanis a fiatal, mostan felszabadult legénynek világot kell látni. Ezt kívánja a kor Széjjel kell nézni nemcsak e haza határain belül, hanem a külföldön is, ezt kívánja a mesterség, az ipar fejlesztése és az iparosnak saját érdeke. Képzelnék el egy fiatal embert, ki minden támasz, pénz nélkül hosszú utra kél. Ismeretsege nincs, úgy áll,

mint az ágrólszakadt. A legközelebbi városban ott reked és a csélesap-világnak ki van szalgáltatva irgalmatlanul erkölcsi és mesterségre rováására. Mig a kath. legényegylet tagjának van egy hü barátja, mely megnyitja előtte a nagy műhelyek ajtait, mely, ha úgy szükéges, pénz, jó tanácsadó, pártfogó és szállodacsináló egyuttal. Ez a hü barátja: a vándorkönyv. Befogadják vele a mesterek, gyárak, egyletek, kap szállást, segélyt utbaigazítást és a mit a világ pénzért megvenni nem lehet, a becsületesség útjára sohase engedí őt az a kis vándorkönyv.

Igy ismeretekkel meggazdagodva, ha visszatér hazájába: azaz iparos, az a haza csak örülhet fiának. Nem kopott le róla a becsületesség máza és szépet, jót készít a maga szakmájában, mert érti módját. Boldog! Nagy szó ez uraim, a mostani világban. Boldognak lenni, kinek ne volna ez ideálja, de a földi boldogság is, mint az örök, a becsületesség és igaz munkának gyümölcsén alapul. Azt hiszem, hogy a földi boldogságtól még messzire állunk. Mert a mi vallásos, igaz érzéseink mellett is nincsenek eszközeink, melyek a fáradságaink díját hozzánk juttatják. Osztoznak azon mások.

Miért nincsenek szövetekezeteink, érdekeinket igazán védő egyleteink, vezérebereink az iparágakban, szakunkaink a mesterségek terjesztésére, könyvtárak, azt mondják meg a politikus urak, a szociológusok, én csak annyit mondok, hogyha ilyen alkalommal végig tekintünk az önök arczaín s összehasonlítjuk az előbbeni társadalmi állapotokat a mostaniakkal, az öröm árja fogja el szívünket, hogy a társadalmi egyesülést megkezdeték és buzgalommal, munka között folytatják. Minő hasznot hoznak ebből az iparosoztálynak nagy érdekei, meg fogják önök látni, ha szivósan összetartanak. Értik, uraim — szivósan. A költő mondja: halad, a ki megindult, míg porban fetereng a gyáva erő. A tapasztalás pedig: Isten áldása van becsületes munkán, azért áldja is meg Isten a tisztas ipart.

Látics György.

Temető kérdés.

A perkátai új temető fölött döntött immár a közgyűlés is, mely az áll. választmány elutasító véleményét a plebánus feleltetésére a magáévá tette. Nem valami új határozatot hozott a közgyűlés, mert már félfével előbb

De az árnyék csak nem nyugszik.

— Ott voltál az ágyánál, a mikor meghalt? Nem. A kedvesed után jártál. Nem te fogtad le a szeméit

Hazaérve menten ágybafeküdt. Rázta a hideg. Hozzá szomjas volt kegyetlenül. Kinjában fenéki fölhajtotta a kulacsot tele jóféle szilvapálinkával. Azután kitérta az ablakot. A jászminok kábitó, forró illatot árasztottak. Eről észbe jutott a felesége. Ő kérte, hogy ültessen jászmin az ablak alá. Lám megtette azt is!

Végigdölt a nyoszolyán, az ablakfelé fordulva. Az a zsiabasztó forróság szinte jól esett a hideg után. De nem birt elalunni. A nap régen lenyugodott, lassanként föltűnedezték a csillagok. Amott a „Peres” felett a gönczűszekér Epen olyan szép, derült az éjszaka, mint akkor négy év előtt A kertből behallatszott a tücskök czirpelése, az eresz alatt egy-egy denevér rebbent el csüdes szárnyuhanással.

Elnézte egy darabig a szikrázó csillagokat, valami éjibogár folyvást a fülebe dönögött, arról elképzelt, hogy az fényes, zöld színű aztán nem tudott egyébire gondolni, csak arra a zümmögő bogárra

És a jászminok illatoztak tovább az ablak alatt. Olyan fojtó lett tőlük a szoba levegője.

Keve András egyszerre úgy érezte, mintha megpattanna a fejében valami valami ér és aztán, aztán nem érzett már semmit

nyomát. Hahaha. Drága volt, szeretem, enyém lett

Dombi István fölhaczag kinosan, keserve-sen. Odaszólitja a cigányt: ma mulatni akar. Szilaj kedve kerekedik. — „Huzad cigány, huzad“:

— Körül csillagos az ég,
Majd eszedbe jutok még,
De már akkor késő lesz

Keve András hallgatta a muzsikaszót és úgy érezte, hogy az a mulató ember erősebb, hatalmasabb, mint ő. Már nagyon a fejébe szállott a bor. És egyszerre csak megutálta ezt a helyet, azt hitte, nem bírja itt ki tovább. Elbucszott a mátkájától, aztán kintantorgott a kapun

A nap épen alkonyuló félben van, mikor elhalad a temető mellett. És a sirok láttára hirtelen valami ismeretlen remegés fogja el. Hideg verejték ül ki homlokára, meg-megrogy-gyan a térde. Nem mer oda tekinteni, a hol a felesége meg a kis Andris nyugoszanak. Az a megnyult árnyék, mely mindig előtte jár, mintha megszólalna.

— Hitzsegő! Nem tartottad meg az esküdet! Nem szeretted gyermekedet!

És a szomorú füzek a temető kerítése mellett bólogatnak hozzá aláhulló koronájukkal.

Keve András vitáz az árnyékkal:

— Nem igaz! Hát nem járok el a sírjukhoz mindennap? Hát nem híttam doktort, mikor megbetegedett az Andris? Nem tiltottam mellette éjt, napot? Nem tehetek róla. Az Isten akarta így.

megmondotta a jegyző, hogy hiába felebbeznek most a papok, úgy is elutasítják őket.

Nem is annyira a temető szénája forgott kérdésben, mint inkább az, vajjon katolikus temető legyen-e vagy pedig községi temető? Ha katolikus a temető, meg lesz áldva, s mint megáldott temetőben csak katolikus temetnek el, s a rajta nővé széna — magától értetődik — a plebánus tulajdonát képezi. Ha községi a temető, temetkezhetik benne katolikus, református, zsidó, pogány, mohamedán, s a rajta nővé szénát a község magának tartja fenn.

Perkátán az új temetőt ilyen községinek nyilvánították. Mi szüksége van községi temetőre egy olyan községnek, mely tisztán katolikus, hol református alig van egy-kettő, ez is béres, tehát ma itt van, holnap meg már máshol; — zsidó van benne 65, de nekik nem kell a közös temető, mert van sajátjuk. Tehát minek a közös temető? Erdemes egy-két ember kedvéért a holtak birodalmát megháborgatni? Most már látják az emberek, hogy nem ők kaszálnak, hanem a halál kaszál majd melléjük egy pogányt, egy mohamedánt, egy zsidót. Nem tudták azok az emberek, mi a községi temető, mert hiszen még intelligens emberek sem tudják — 100 közül legalább 99 nem, — tehát akkor ki az, ki ezt az indítványt legelőször felvetette, s ki az, ki a kérdést nekik meg nem magyarázta?

Arra nem lehet hivatkozni, hogy György Teréz grófnő ily czélra adta volna azt a földet. A szerződésben benn van a közös temető czím, de az is benn van, hogy „csak addig használhatja a község, míg fel nincs szentelve, s azután, — magától értetődik és minden okos ember legalább azt következteti — hogy a felszentelés után megszűnik a községé lenni a használata. Akkor pedig kié lesz? A kié a régi temető, vagyis a plebánusé. Amde a „községi” czím e használatot a plebánustól elveszi.

Nincs a világnak olyan embere, a ki elhiteti azzal, a ki ismeri a grófnő kath. alkotárait, hogy ő közös temetőre csak egy maroknyi földet is adott volna. Perkátán zárdat — nem közöset! — épített, a jövő évben templomot — csak a katolikusok számára! Jézus szt. szive temploma Pesten az ő buzgósiságát is hirdeti: a szegényeket havi segélyben részesíti, katolikus cselokra annyit áldoz, hogy még a balkeze sem tudja, mit tesz a jobb keze.

Elsíraták Keve András is. Megverte az isten a szegényt. Mégse volt helyes dolog, a mit eszelekedett. Az a gyönyörű gazdaság! — mondták a falubeliek: „Föl volt hevülve az ember — mondták a doktorok — és a bódító virágillat halált hozó lehet.”

A vén Pellérdy Zsigának pedig patyolatkedve kerekedett a temetés után. Majd fölverte a korcsmáját. És haragudott a lányára, amiért az most sir.

— Éva fiam téged nőül adlak Dombi Istvánhoz.

Eva csak élettelenül bámult maga elé egy darabig, aztán élettelenül roskadt össze. Úgy vitték az ágyába.

És nyáron hiába várták a nyalka legények: nem jött elő. Beteg volt, súlyos beteg. Az orvosok azt hitték meghal. Nem halt meg. De szüret elmúlt, mire egészen felgyógyult. Halványabb lett, csöndes és szófogadó. Nem is ellenkezett, hogy Dombi Istvánhoz adják feleségül. Csinos, derék ember. Nem Zsellér. Pellérdy Zsiga meg tudja válogatni az embereit.

A dévaj lányból szelid, békotűrű asszonyka lett, a ki lesi az ura minden gondolatját. Hanem van egy idő, a mikor teljesen megváltozik: úgy nyár elején. Akkor minden csekélységért fellobban, nem szenvedheti a gyerekeket maga körül. Az ura nem tudja, mi baja. Azt hiszi féltékeny. Nem az.

De mikor minden zügből azok a bódító illatu, hófőhár virágok közzöngöttek feléje... hej gyilkos virágok!

Storch Ernő.

Ezek feleltése után kértem, ki az, a ki még csak arra is merjen gondolni, hogy egy ilyen kath. grófnő közös temetőbe temettesse el saját hirsorsóit?

(R—e)

Városi és vidéki hírek.

— A helybeli katolikus kör, mint már említettük, holnap, vasárnap délelőtt 10 órakor tartja évi közgyűlést a főgymnázium disztermében. Megelőzőleg szent mise lesz a cziszt. rendház templomában. A közgyűlés tárgysorozata: Elnöki megnyitó. Titkár jelentés. Pénztári jelentés. Számvizsgáló jelentése s ennek alapján a felmentvény megadása. Előterjesztése a folyó évi költségvetésnek. Titkár választás. Két jegyző választása. A választmány kiegészítése s egy póttag beválasztása. Indítványok.

— A felsővárosi kath. fiókkör folyó hó 9-én este 7 órakor saját helyiségében zárt-körü táncvizalmat rendez könyvtára javára; melyre a katolikus körök tagjait meghívja. Belépti jegy személyenkint 20 kr, felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— Érika gyümölcs. A bécsi Presse csütörtök esti számában azt a mireánk nézve cenzúráziós jellegű hirt hozza, hogy a legközelebbi főispán, a kit a lapok meg fognak támadni és leleplezni. Fejérmegye főispánja, Fiáth Miklós báró lesz. A Presse úgy látszik abból következteti ezt, mert Fiáth Miklós br. c napokban Budapesten tartózkodott és sok mindenről tett jelentést Perczel Dezső belügyminiszternek, csak hivatalos dolgokról nem.

— A Szent István-kápolna Budán. A budavári koronázó templom mellett épült Szent István kápolna, a mely a nemzeti ünnepre készül el teljesen, belső berendezésére igazán fényes és pompás lesz. A templom hat hatalmas ablakának üveg festményeit Hornig Károly báró veszprémi püspök csináltatja a maga költségén. Ugyancsak az ő adománya a budavári főtemplomnak legnagyobb harangja is. Az üveg festmények a magyar szentek alakjait és cselekedeteit fogják ábrázolni. A kápolna falfestményeit, a melyek Szent István életéből fognak nevezetes jeleneteket ábrázolni, Székely Bertalan festőművész készíti, a festmények költségeit pedig Császká György kalocsai érsek viseli. Ilyen formán a Szent István kápolna összes belső ékessége a hercegprímás által elváltolt olttárral együtt, azoknak a főpapoknak bőkezűségét dicséri, a kik javadalmiukat Szent István alapítványainak közzönik.

— Kitüntetések. Ő felsége Zalka János győri püspöknek ötven évi lekipásztorkodása alatt az egyház, a tanügy, a közbiztonság és az irodalom terén szerzett érdemei elismerésül, az első osztályú vaskorona rendet.

— Tarczki Ede tiszafüredi plebánosnak a vallásérkölos népevelés és a régészet terén szerzett érdemei elismerésül, a koronás aranyérem keresztet adományozta.

— Köszönet nyilvánítás. A székesfejérvári és megyei mérsáros és hentes iparos ifjuság által f. évi január hó 16-án rendezett bál tiszta jövedelmét 18 frtot Havranek Jenő ur, mint az ifjusági bál rendezője, a székesfejérvári ipartestület agg iparosok pénztárába befizetvén, ezért az aggiparosok, azok özvegyei és árvái nevében halás köszönetét nyilvánítja. Havranek Antal, ipartestületi pénztárnok.

— Névmagyarosítás. Kiskuro Braun Ernst Disraeli és Braun Arthur székesfejérvári illetőségű budapesti lakosok vezetéknevének „Barta”-ra kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

— Egyleti hírek. A székesfejérvári jótekonny önégylet pénztára javára tervezett sorahuzás 1896. február 16-án délután 3 órakor, nem mint előzőleg hirdetve volt a városi képviselőválasztás van kitűzve, hanem a városi t. a k. r. építész helyiségében fog megtartatni. A sorshuzáshoz ajándéktárgyak beküldését Flögl Edéné urhölgyhöz ez évi febr. 15-ig tisztelettel kéri a jótekonny nő-egylet választmányja.

— Röntgen és a jó vidéktek. A Dunántul egyik évek óta befejezetlen fűtőüzem városában történt ez a kedélyes kis história. A kis város „nagy” városatyi már évek hosszú sora óta a Richter féle kabalisztikus fejtőre játékokot is megsegyenítő módon találgattak, hogy vajjon hol és merre lehetnek azok a jóravaló indítványok, melyekkel az ő buzgó polgármesterek minden évben elő szokott állani „tekintettel a város haladására” s melyek az indítvány elmondásakor támadt pillanatnyi hatás elérése után mind eltűntek a feneketlenül is feneketlenül homályba. A kiváncsi városatyák a közlegő milleniumra valami ocsó portékát akartak kiállítani, s e végből megkeresték a most híressé vált Röntgen professzort, hogy jöjjön el apparátusával egyetemben, s fotografálja le kívülről a polgármester fejét, hogy láthatnák ők belülről: hová lett légyen hát az a sok szép és nemes, de végrehajthatatlan indítvány. Röntgen ki az udvariaságáról is nevezetes, azonban utazott, s egyesülve a hipnotizáló Neukommal csakhamar el is érkeztek a kérdéses kis városokba.

Röntgen és Neukom legelőször is brudert ittak, azután elmentek a polgármesteri irodába. A polgármester éppen egy újonnan építendő kaszárnya tervéről ábrándozott. A kölcsönös bemutatkozás után Neukom a legmodernebb vízvezeték-ágyékról kezdett tárgyalni. Látván a közben a polgármester ránkivüli nagy érdeklődését, észrevétlenül elalattta őt. Erre professor Röntgen azonnal alkalmazta a legerősebb káthod-sugarakat, nekiszögrevén a csövet egyenesen a polgármester ur fejének. Őt percnyi fotografálás után Röntgen örömtől sugárzó arczczal csapta össze masináját. Intett Neukomnak s lábujjhegyre kisétek a szobából.

A tanácsteromban összegyűlt városatyák, mint eső előtt a libák, dugták össze fejüket; mind egyszerre akarta látni Röntgen professzor lemezét. — Általános csudálkozás. A lemez sűrű fénytelen fekete tömeget mutatott. Semmi semmi világos pont! Semmi elágazás, semmi fény! Fekete és fekete mindenütt.

A professor tudományában megrendült hitű városatyák kórusba kiabáltak.

— Hát a sok indítvány hol van?

Röntgen, Neukomra nézett, az meg viszont ő reá. S miután Neukom a komornyik szerepére nem volt hajlandó vállalkozni, le kellett hát mondani arról, hogy esetleg a delikvens hasában keressék ama bizonyos lenyelt indítványokat.

A milleniumi kiállításon tehát ez a város egy fekete pontot lesz kénytelen kiállítani. — Minden félreértés elkerülése végett a leghatározottabban kijelentjük, hogy ez a kis história nem Fejérváron történt.

— Kutba dobott hirdető szekerény. Ráczkereszturi levelezőnk írja, hogy f. hó 6-ára reggelre a községház faláról a polgári házasság hirdető szekerényét ismeretlen tettesek elvitték. Sajátságos, hogy este 9 órától reggel 4 óráig az örök még ott látták, reggelre már a község közepén levő kutban találta meg a tehén, ki vizért ment. Először azt hitte, hogy egy czibalom van a kut fenekén, s megijedt, hogy nincs-e mellette a vízben a gazdája is. Csak mikor felhuzta a rejtéles portékát, tünt ki, hogy a község házasság hirdető táblája vett önkéntelenül fürdőt. A jegyző az esetről jelentést tett a szolgabírósnáln.

— Gyászrovat. Biczó Pál pátkai ev. reformált lelkész sulyos csapás érte: neje, sz. Papp Karola asszony e hó 5-én elhunyt. A boldogultban Papp Gábor székesfejérvári ügyvéd nővérét gyászolja. — Kirisits József városi tisztviselő, széles körben ismert derék polgártársunk e hó 6-án hosszas szenvedés után életének 62-ik, boldog házassága 35-ik évében elhunyt. Halálát neje és öt gyermeke siratják.

— Helybenhagyott ítélet. Mészáros Józsefet a helybeli kir. törvényszék lopás büntette miatt 6 hónap börtönrre és 3 évi hivatalvesztésre ítélte. A kir. ügyész felebbezése folytán az ügy a budapesti kir. ítélőtáblához került, mely az ítéletet helybenhagyta.

Vallásügyölés a kávéházban. November hóban részletesen ismértettük azt a felháborító esetet, melynek színhelyül a helybeli Pongrácz-féle kávéház szolgált. Késő éjjeli órában egy berugott izraelita legény arra vemedett, hogy cigány-zene mellett duhajkodva profanizálta a katolikusok egyik szép egyházi énekét. A jó madár akkor szárazon vitte el irháját, a bíróság azonban utólag felelőségre vonta. Csütörtökön délelőtt kellett törvényt állnia a fenytit járásbírósnál, Schilling Ede aljárásbíró előtt. A fővádlotton, Braun Miksa kereskedőségén kívül, a kir. ügyészség vádat emelt még Weisz Henrik könyvelő és Jámbor Zsigmond zenetanár ellen, kik a kérdéses alkalommal a kávéházban voltak és a Braun énekét állítólag megismételtették. Vádlottak voltak továbbá Pozsár István, Goda Károly, Bogár Bódi és Pozsár Imre cigány zenészek. A tárgyaláson a bíró helyesen jegyezte meg a három első rendű vádlottnak, hogy intelligens embereknek szűgyen, hogy ily ügyben szerepelnek. A kihallgatás folyamán Braun azzal védekezett, hogy teljesen beszámíthatatlan állapotban volt s a kath. vallást nem akarta gunyolni. Weisz Henrik és Jámbor Zsigmond határozottan tagadták, hogy a Braun énekét tetszésnyilvánítással fogadták volna. A cigányok pedig esküdjöztek, hogy a Braun által elénekelt dalt nem ismerték s csupán akkordokkal kísérték. A tanúk közül Festeticz Benno gróf tanfelügyelő és Keglovich Dezső adóhivatalnok előadták, hogy hogy személyes impressziójuk szerint Braun tünnetni akart a keresztény vallás ellen. Ők annyira megbotránkoztak, hogy a helyiséget rögtön elhagyták. — A bíró nem hozhatott ítéletet, mert egy Engler nevű gyógyszerész, ki szintén a mulatók közt volt és vádlottként szerepel, nem jelent meg a tárgyaláson. Ennek beidézése és kihallgatása után fogja a vallásügyölő boltoslegény megkapni méltó büntetését.

Zichy Jenő gróf életveszélyben. Mint a Kaukászból táviratilag jelentik, jeles hazánkfa nagy veszedelemben forgott e napokban. Az a postagözös, melylyel Batumból Novoriskba utazott, az óriási vihar következtében felfordult. Az utasok valamennyien megmenekültek. Zichy gróf a jövő héten haza indul.

Farsang. A helybeli fiatalság több tagja február 29-én a Fekete Sas szálloda nagytermében zártkörű füzérkét tart. Kezdeté 8 és fél órakor. — Vasuti kalauzok bálja. Sikerkült táncestélyt rendezett — mint lapunknak írják — a déli vasut kanizsai kalauzszemélyzete e hó 6-án a kanizsai Szarvas fogadóban. A különben komoly és terhes szolgálatot teljesítő konduktorok vígan és könnyedén mozogtak a parketten, mintha mindig ott lenne dolguk. A négyeseket 70–80 pár jára.

Perczel Dezső és Haas Jakab. Magyarország mindenki tudja, hogy Haas Jakab ur tagja annak a bizonyos Haas és Deutsch cégnek, melyet egy minisztertanácsi határozat minden állami vállalatról tiltott. Több, mint valószínű, hogy ezt a határozatot egyéb okok is provokálták, mint Haas Jakab urnak a görbe orra. De mégis mit látunk? A Heller-féle vasuti Compass 1026. lapja szerint Magyarország belügyminisztere igazgató-tanácsosként szerepel egy oly vizeinális vasutnál, mely az összes állami munkákból kizárt Haas-cég pénzén épült, s a melynél Perczel mellett a Haas cég két tagja is igazgatótanácsos. A gentleman belügyminiszternek tehát nem derogál elfogadni

prezencz-markokat oly emberektől, kiket egy előző kormány nyíltan megbélyegzett. Ez a „közéleti magasabb erkölcs“ a kormány-pártnál.

Egy minta anyakönyvvezető címmel lapunk január 25-iki számában az a hír jelent meg, hogy Fekete Pál ráczalmási segédjegyző s helyettes anyakönyvvezető polgári házasságkötése után nem vette igénybe az egyházi áldást. Erre vonatkozólag Fekete Pál ur hozzánk küldött nyilatkozatában kijelenti, először azt, hogy ő nem helyettes anyakönyvvezető, másodsor, hogy tett lépéseket az egyházi áldás megnyerése végett, de azt a kath. plebános csak reverzális kiállítás mellett volt hajlandó megadni. (Fekete ugyanis református s a jegyese róm. kath.) A székesfejvári püspökhöz is fordult távirati uton dispenczióért, de tagadó választ kapott. Ezekre hivatkozva hangsúlyozza, hogy nem vallástalanság miatt elégedett meg a polgári házasságkötés aktusával.

Hivatlan vendég. A Kossuth-utcában levő kath. legény együletnek a szolgálja ügy cselekszik, mint sok más ember, a ki rüstel kulcsokat hordozni a zselében, ha hazuról távozik: a lakás kulcsát rendszeren az ablakban helyezi el. E körülményt felhasználta egy bepálinkázott csavargó, a ki úgy látszik ismerte a helyi viszonyokat. A kulcs segítségével csütörtökön este észrevétlenül behatolt az egyleti helyiségbe, onnan pedig bement az egyleti szolgáló lakásába, hol összehányva a fiókok tartalmát, magára zárta az ajtót s éjjeli nyugalomra tért. A hazatérő szolgáló nem találva a kulcsot a rendes helyén, gondolkodni kezdett, s azután egy meggyújtott gyufa lángjánál megvizsgálva a zárt láda, látta, hogy a kulcs belül a zárban van. Lakatosért, rendőrért futott, s a kellő asszisztenciával felnyitván az ajtót, behatoltak a szobába, hol a betörő édesdeden aludt egy ágyon. — További pihenés végett a rendőrségi dutyiban szállásolták el.

Nagyreményű fiúk. Alig 10–11 éves a két Varga fiu s már is lefűzik a közönségszebb tolvajokat ravaszágukkal. Kiderült, hogy több ízben észrevétlenül bezáratták magukat Krausz helybeli szatócs üzletébe, s onnan kisebb-nagyobb összegeket elloptak. Most a rendőrség kezeli őket vannak s várják megérdemelt büntetésüket.

Kétszer megugrott katonaszökevény. Zsiska Jánosnak nem igen tetszett a katonasélt s Fesztergomból, a hol szolgált, egy szép napon megszökött. Nem sokáig élvezte az arany szabadságot, mert a nagykanizsai rendőrség csakhamar kézrekerítette, s egy csendőrségi kíséretben visszatoloncoltatni akarta ezredéhez. A cselhez azonban nem érkeztek meg így párosával, mert Zsiska a sárbogárdi állomásnál kiszökött a vasuti kocsiából, s a kellő gyorsasággal odébb állt Székesfejvár felé, hova megérkezve a legártatlanabb arccal beállított a rendőrkapitánysághoz s egy kötött utlevelet kért. Polczner Péter alkapitánynak feltűnt a fiu s táviratilag kérdést intézett Kanizsára. Az érkezett válasz után Zsiska Jánost kellő számú rendőri asszisztencia mellett utaztatták Esztergomba.

Új néppárti lap. A három év óta fennálló Csongrádi Közlöny örvendtes változáson ment át. Ezentúl Hegyi Antal csongrádi plebános szerkesztése mellett mint politikai lap fog küzdeni a néppárt elveit s támogatja a csongrád-megyei ellenzékét. A Csongrádi Közlöny életrevalóságát legjobban bizonyítja azon körülmény, hogy alapítása óta szerkesztőjével együtt a leghevesebb üldözötteknek van kitéve a hatalom részéről. A gyakori sajtóper és pénzhiány azonban nem csak hogy nem lankasztotta a lap tulajdonos szerkesztő tevékenységét, hanem hogy szabadabban érvényesíthesse hazafias törekvéseit, lapját politikai lappá alakította. A Csongrádi Közlöny esinoin kiállításban minden vasárnap 4–5 oldalon jelenik meg s egyike a legolcsóbb

hazai lapoknak, a mennyiben előfizetési ára egész évre 2 trt. félre 1 trt, egyes szám pedig ára 4 kr. Az előfizetési pénzek a Csongrádi Közlöny kiadóváltalához (Csongrád, Kossuth-tér 178. sz.) hűldeudők. Motatvány-számot a kiadóváltal kézzelgel küld.

Farkasok a faluban. Daczára, hogy a hideg tél elmúlt, néhány farkas elszántan behatolt Csóór községbe és egy juhakolban szörnyű pusztítást vitt véghez. Mint levelezőnk írja, csütörtök éjjel történt a farkasüldözgetés özv. Angelli Mártonné házában. A nyitva felejtett juhakolban 105 darab juh volt, melyből roggel a farkasok felfaltak 6 darabot, 22-öt széttéptek, a többit pedig hatnak kivételével, összeharapdálták. Az akol tele volt vérrrel és a szegény állatok kitéptt gyapjával. Az összeharapdált juhokat másnap le kellett ölni. A falusiak meg vannak hájtóvadászatot készülnék tartani a veszedelmes fenevadak ellen.

Járvány a megyében. A Herczegfalva községhez tartozó Nagy-Venyim pusztán — mint értesülünk — a kanyaró járvány lépett fel.

A lovasberényi kettős gyilkosság. A székesfejvári kir. törvényszék a múlt évben életfogytig tartó fegyházra ítélte Karikó István csavargót, a ki meggyilkolta és kirabolta Weisz Nánán kereskedőt, megölte Gajdo Julia cselédet és Frühzeitig Salamont sulyosan megsebesítette. Pénteken tárgyalta ez ügyet a kir. tábla, mely az iratokat rendelvényileg visszaküldte a törvényszékhez, minthogy a percsomót hiányosan szerelték fel.

Kimutatás felülfizetésekről. A székesfejvári iparos ifjuság önképző-köre által február 2-án rendezett jelmezestély alkalmával felülfizetni kegyesek voltak: Prifsch József, Komáromi Károly 2–2 trt; Toma Károlyné 1 trt 80 kr; Pellet Ödön, Nagy Ignác, Lézer József, Stiller Irén, Hamalgó Mari-ka 1 trt 20–1 trt 20; özv. Sturm Károlyné, Rode Józsefné, dr. Major Ferencz, Engländer Sándor, Szakolczay Lajos, N. N., dr. Saára Gyula 1–1 trt; N. N. 80 kr; Goldmann Henrik 60 kr; özv. Zsedely Mihályné, Glück József 50–50 kr; Havas Imre, N. N., Kaufman Simon, Weisz Gyula, Lurya N., Kucsmanics János, Szabadi László, Berger Nándor, Gáncs Pál, Heim N., Virnich, N. N., Steiner Oszkár 40–40 kr; Libics Imre 50 kr; Fipek József, N. N., Simon Lajosné, Hancsel Jánosné, Nagy N. 30–30 kr; Wundele Sebestyén, Hollósi Ferencz 20–20 kr. — Kisorsolásra ezant tárgyakat szivesek voltak adni: Berger Nándor, Neuvelt Samu, Fipek József, Rotter Izák, Lézer nővérek, Meyer Ferencz, Halasz Antal, özv. Zsedely Mihályné, Kaufman Simon, Rejha Károly, Horváth István, Szállér János, Tóth Kálmán, Fűrész Károly, Felde János, Bors Dezső, Podhorny Géza, Esser Alajosné, Vöröscsaki Etel, Glück Mór, Libics Imre, Guzek Albert, Krizmanovits Lajos, Sturm Ilonka, Barna Lajos. — Ugy a felülfizetők, mint a kisorsolt tárgyak adományozói, valamint Szaller István ur és a közreműködött hölgyek és urak, nemkülönbön Bauer Mariaka kisasszony a rendező szalagok elkészítését, fogadják mindanyian az önképzőkör hála közönetét. — A következő számu sorsjegyek tulajdonosai felkéretnek a nyert tárgyat átveleget a körhelyiségben jelentkezni: 198., 174., 193., 396., 175., 323., 374., 358., 203.

*** Goldschmid Sándor gazdasági szakirodója Zala-Egerszegben.** Ajánl a n. é. gazdaközönségnek gépész, kovács, bogárnár, kocsis, béres és gulyásokat Szt-Györgynapra, valamint arató és szakmány munkásokat.

Irodalom és Művészet.

Az erdélyi autonómia okiratai. Az erdélyi róm. kath. püspöki megye autonómiaja, vagyis az 1711-től 1892-ig tartott erdélyi róm. kath. Statusgyűlések nevezetesen tárgyalásainak, határozatainak, felterjesztéseinek és ezekre vonatkozó okiratoknak gyűjteménye, melyet Veszely Károly, cz. prépost, borbándi plebános és statusgyűlési jegyző összeállított.

(I. Rész 1—VIII., 1—149. és II. r. 1—466. lap. Ára 3 frt, Gyulafehérvárt, 1893.) lezállított áron vagyis 1 frt 50 krajczárért kapható; sacerdotibus erga tria sacra.

A Szalay-Baróti-féle „Magyar Történet”-nek megjelent 8-ik füzetében befejeződik Hunyadi Mátyás korának tárgyalása és megkezdődik a Jagellók kora. Az eleven tollal és nagy szakértevésséggel írt szöveget az érdekesnél érdekesebb képek egész sorozata illusztrálja. Mindezek előtt van Madarász Viktor híres festményének, a ravatalon fekvő Hunyadi Lászlónak reprodukciója, e mellé sorakoznak: Korvin János arczképe. Miksa bevonulása a magyaroktól elhagyott Bécsbe, Szekesfejérvár ostroma, ama korból magyar codexek és nyomtatványok használati, érmek, névalírások stb.

Az ezeréves Magyarország és a millenniumi kiállítás című mű 4-ik füzeté képeinek sorozatát a Szabadág-szobor remek kivételű s a főváros egyik legzesebb nevezettségének bemutatásával nyitja meg. A füzetben látjuk továbbá: A székes fővárosi vigadó épületét, a királyi várkert gyönyörű panorámáját, Budapest keleti pályaudvarát stb. A mű előfizetői, kik mind a 12 füzet birtokában lesznek és kik minden egyes füzethez mellékelt szelvények által biztosított utasai és ellátási kedvezményeket a kiállítás látogatására nem veszik igénybe, teljes díj alánul kaphják az ezeréves orsz. kiállítás nagy színvonalu panorámájának képet, melyet az ismert tájfestő H e y e r Arthur készített el. Megrendelhető a kiad. hivatalban Budapest, Teréz-körút 38. lételemet (Kunoss Vilmos és fia műtárgyszobor). Egy füzet ára 40 krajczár.

„Tárlatsatok”. A kath. hitközlési és hitoktatási folyóirat első száma megjelent igen bő és változatos tartalommal. Szerkesztői V é g h Kálmán theol. tanár. Előfizetési ára egész évre 4 frt 50, fél évre 2 frt 25, negyed évre 1 frt 15 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: E g e r, Lyczeum.

A Kort Ez a kertészeti összes ágait magában foglaló székely 3. száma most jelent meg bő és változatos tartalommal. Két igen szép színes műmellékletet hoz, azonkívül 15 fa metszeti ábrát. Tartalma: konyhakertészet, gyümölcsészet, díszkertészet, lucas, gép és eszközeik, rovartan, tárcsa, füsköla, hírek cím alatt jelennek meg és igen bőven, érthetően magyarázza azokat. Ajánljuk olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 4 frt, fél évre 2 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Andrássy-ut 28. szám alatt.

S z i n h á z.

Az idei szezonnak kétségkívül legkiválóbb mozzanatát képezi a csütörtök esti opera-előadás. Hogy a székesfejérvári közönségnek ama része, mely nem tartozik a bpesti opera látogatói közzé, megismerkedhetett az újabbkori zeneirodalom egyik legremekesebb művel, Mascagni Péter „Parasztbecsülete”-ével: egyformán dicséretre válik az igazgatónak és a karmesternek. Mert nem oly könnyű feladat egy operát betanítani és csak türelemmel és előadói, mint sokan gondolják. Ambíció kell hozzá s oly tehetséges énekesek, mint a társulat tenoristája és koloratur énekesnője. Várakozásunk az előadás teljesen kielégítette. A zenekar F e k e t e karmester vezetésével lelkiismeretes gondossággal igyekezett interpretálni a zseniális olasz író művét, s ha egyes erőteljesebb részeket elmosódtak s itt-ott érezhetővé vált is a teljes összhang hiánya: azt inkább a zenekari tagok csekély számának és a gyors betanulásnak kell tulajdonítani. Vidéki társulat nem tart hat állandó operai előadásokhoz szükséges nagy orkesztrumot. De így is meggyőződünk, hogy Fekete biztosan kezeli a karmesteri pálcát s iparkodik zenezeink játékába színt és lelket ütni. Különösen feltűnt a primhegedű művészies elismerés ill. Nagy Gyulát. Eddig is jó véleményem voltunk a fiatal tenorista felől, ki kellemes hangját mindig izléssel kezelte. „Turiddó”-ja óta pedig szép jövőt jósolunk neki. Ezt a magas tenorszerepet érdekes és erővel énekelte végig, különösen a solo részeket kifogástalan precizitással. Jeles partnere volt Petrik Agnes, mint Santuzza. Játékából hiányzott ugyan a drámai erő és az olaszos hűv, de az ének részében meglepő biztonságot tanúsított. Szép hangja és jeles iskolázottsága egyszer sem tűnt ki annyira, mint ezen az esten. S ha gondot fordít arra, hogy lecsiszolja hangjától azt az érdekeset,

mely a nagyobb és hirtelen átmenetknél válik néha észrevehetővé: bátran vállalkozhat más opera-pártik éneklésére is. Jól esett hallanunk R é t h y Lina tömör és tisztacsendű hangját is, s bájos megjelenésű Lolajának készséggel megbocsátottuk, hogy úgy játékosan, mint éneklésben hiányzott az operai styl. Mezei Andor Alfója jól beillt az ensembleba, s egyedül K a n t a y Teréz reosegős hangja helyett szeretnünk volna mást hallani. A közönség méltányolta ugy a vállalkozást, mint a sikert, s bő tapsokkal jutalmazta a színeseket.

A csütörtöki est a Paraszttbecsülete-n kívül egyéb vonzerővel is bírt. Igazi kaviárt nyújtott az igazgató: először Banville finom vigjátékát, „Gringoir”-t, (a melyet Magyarország Szerdahelyi Kálmán tett felejthetlenné), utána Csongori Mariska „művészi utánezatait”. Szeretnünk soubretteink a két darab közti szünetben felcsapott imitátornak és zseniális pajkossággal mutatta be az ismertebb művésznők jellemzőbb mozdulatait. Híven kopizálta Duset, Serédy Saroltát, Holézi Ilonát, Réthi Linát. Majd Dobó direktort és Solymossi Eleket. A közönség nevetést és tapsolt, s egyre „újabb alakításokat” kívánt.

Az élvezetes est megismétlődött pénteken hasonló sikerrel. Ujajtanók, ha a társulatnak jutna ideje betanulni és előadni Leoncavallo „Bajazzók” című operáját is. Nagy Gyula és Petrik Agnes elég garancia a sikerhez.

Pénteken, hogy a közönség izlése talányos ne válják, ismét a Gyermekrablónó című lomtári haszontalanság ment. — Ma, szombaton, szünetet élveznek a tagok, a menyinyben Thalia helyett Therpszikhore foglalta le magának a színház belsejét. Előadás helyett a korcsolyaegyleti bál fog tele házat összehozni.

Vasárnapra ki van tűzve: délutánra Vén bakancsos és fia huszár, este a Vereshaju.

Közgazdaság.

Gazdasági rendszer.

(K. Ö.) Jogosan senki sem fog egyoldalsággal és más osztályok elleni izgatással valódni, mikor közgazdasági hanyatlásunk kútfóránságának a merkantil gazdasági rendszert mondjuk, melyet az ország nagy anyagi hátrányára, a liberalizmus teremtett meg.

A liberalizmus, mint mindenben, ugy gazdasági politikájában is hangzatos jel-szavak után indult és az ország anyagi felvirágztatására nézve egyedül a nagy ipart tartotta. Mintha csak a merkantil gazdasági rendszer képezhetné egyedül alapját egy helyes gazdasági politikának! Ennek a nagy tévedésnek némi reparációként kell tekintenünk azokat az agrarius-intézkedéseket, melyeket utóbbi időben a földmivélséi-politika fogantatosított, habár ezek csak a kezdet kezdetét jelentik. Még azok a körök is, melyek eddig feltétlen bámulói voltak a nagy tőke internacionális sikereinek, a nagy iparvállalatok és a különböző alapítások működéseinek, még ezek is kezdik végre belátni, hogy a tőzsdei érték forgalom és a nagy gyárak füstölög kéményei még nem jelentik a gazdasági fellendülést és a nemzeti vagyon gyarapodását, mikor ennek hátterét a nemzet legnagyobb kontingensének, a gazda és kisiparos osztály pusztulása képezi.

Nem vagyunk mi ellenségei a nagy kereskedelemnek és nagy iparnak, de határt akarunk szabni azon féktelen spekulációnak, mely az említett gazdasági tényezőknél a mezőgazdaság rovására történt

egyoldalú dédelgetésével, a nemzet fenntartó foglalkozásnak, a földmivélsének tönkre jutását okozta; melynek pedig az agrár-ország ezeréves vagyonosodását és hatalmát köszönhetta.

Érvényt szerezni akarunk azon felfogásnak, hogy Magyarországnak mint agrár-országnak egyedül nem feketik érdekében a külföldön keresni piacot, és ennek érdekében elhanyagolni a belföldi fogyasztást, paragon hevertetni a hazai erőforrásokat, sőt azok kifejlesztését erőszakosan megakadályozni. Kijózanitani akarjuk a szűkkörű merkantil köröket azon felfogásból, mely nemzetvagyonnak nem tekint más, mint a külföldi pénzt, melynek beözünlése végett feloldozták a hazai fogyasztást és termelést. Előei vagyunk az üzleti haszonra alapított azon külkereskedelemnek, mely a hazai fogyasztás és termelés rovására minél távolabb fekvő országok termeléseit igyekeznek a kereskedés körébe vonni. Ezen igyekezetből kifolyólag a merkantil gazdasági rendszer a pénzszerezés forrásául a külkereskedelem fokozását tekintette főzélnek, ugy okoskodván, hogy a nemzeti vagyon csak ugy gyaprodhatik, ha oly kereskedést folytatunk, mely lehetőleg sok értéket exportál és minél kevesebbet hoz be az ország területére. Hiszen csak a napokban is büszkén mutatott reá a merkantil körök szolgálatában álló sajtó kereskedelmi mérlegünk emelkedésére. De nagy bölcsen kifejezték a számításból az áruforgalmi statisztika érték feltüntetését, mely egyedül képes tiszta képet nyujtani kereskedelmi mérlegünk tényleges mibenlétéről. Ez ugyan egy cseppet sem zavarja nyugalmából ezeket a merkantil köröket, melyek eddig is csak szemfényvesztéssel tudtak gazdasági rendszerek előnye mellett kardoskodni.

De nemcsak a külkereskedelem fokozásában, hanem az ipar dédelgetésében is látták az egyedül helyes gazdasági rendszert. Mert szerintük — a kikészített áru nagyobb értékkel bír n a nyers árunál — minden áron meg kell akadályozni a nyerstermelés kivételét, a bevittet pedig lehetőleg előmozdítani, hogy az országban feldolgoztatván, mint készáru szállíttassék külföldre, hogy elősegítse a külföldi pénz beözünlését. Hogy ezzel a gazdasági rendszerrel tö kretezték gabona termelésünket és kisiparunkat, az nem zavarja azokat a jó urakat, kik a legmesszebbmenő privilegiumok sánczai mögé magukat eltorlaszolva, a merkantil gazdasági rendszer mellett nem a nemzet vagyonát, hanem saját zsebük tartalmát gyarapították.

De nemcsak a mezőgazdaságot és a kisipart tette tönkre a merkantil gazdasági rendszer, hanem megteremtette a liberalis adórendszer, mely elviselhetetlen terheket rak a nemzet produktív erőire, míg maguk a merkantilisták roppant vagyonuk után egy krajczárral sem járulnak a közterhek viseléséhez. Kiket sujtott a fogyasztási adórendszerrel, a pótdókkal, a földadóval, a regálével, hacsak azokat nem, akik a honalapítás óta a magyar föld megmivélsével és kezük munkájával elsősorban járultak ahhoz, hogy a magyar nemzet ezeréves multtal bír.

A magyar föld és a gazdaosztály ér-

dekeinek védelméből ítéljük el az egyoldalú merkantil gazdasági rendszert és kívánjuk egész közgazdaságunkat az agrár-rendszerre fektetni, mert csak ebben látjuk jövő boldogulásunk biztosítékát. Angol ország ugyebár, hogy bir világkereskedelemmel és felett nagy iparral, mégis már ott is sürgetik az agrár-érdekek felkarolását, pedig ezek ott csak másodrendű szerepet játszanak. De mi, ha feláldozzuk a mezőgazdaságot, feláldozzuk Magyarországot. Nemzeti létünk érdekében sürgetjük, nem az ötletszerű, hanem az öntudatos és intenzivebb agrár gazdasági-rendszert.

* **Kisiparosok és kiskereskedők a kiállításon.** A kereskedelemügyi miniszter megkönnyíteni óhajtván a vidéki kisiparosok és kiskereskedők és ipari segéd munkásoknak a kiállítás megtekintését, a m. kir. államvasutak igazgatósága útján már intézkedett, hogy a nevezettek részére kedvezményes vasuti jegyek bocsátassanak rendelkezésre és pedig olyképpen, hogy fél II-od osztályú jeggyel a III-ikon

és III-ad osztályú jeggyel a II-ikon utazhasanak. Intézkedett továbbá a miniszter, hogy az illetők 20 kros kedvezményes jegyekkel látogathassák a kiállítást, s hogy a kiállítás területén oleo-állásban is részvegyjenek. Az elazállásolásra a miniszter az iskolaépületekben berendezett oleo lakásokat óhajtaná igénybe venni, minél fogva megtereste a fővárosi kiállítási bizottságot, hogy e részben őt támogatni sziveskedjék.

* **Megszűnt sertésvész.** Mint lapunkat értesítik, a Káloz községhez tartozó Hatvan pusztán a sertésvész teljesen megszűnt; minek folytán f. hó 3-án a zár alól hivatalosan feloldatott.

* **A második magyar osztályosrajtók első húzása** már február 5-én megkezdődik és ezért sieszen mindenki, hinek még nincsen sorsjegye, ezt megrendelni. Lrgezészerűbb, ha megbízásunkkal Schröder R o b. Th. bankület-hez (Budapest. Károly-körút, Károly-kaszárnya 28) fordulunk, mert ez a cég — melynek eddig mindig nagy mértékben kedvezett a szerencse és 25 évi fennállása alatti már számos millió forint nyeresémet fizetett megbízóinak — pontosan teljesít minden megbízást:

Piaci árak Székesfehérváron.

— február 8-án —

Buza	6.40—6.70
Rozs	6.00—6.00
Árpa	4.30—5.00
Zab	5.80—5.90
Tengeri	4—4.10

SCHICHT-féle

Szin- Szappan

a kulcs bélyeggel a legjobb.

Mindenütt kapható.

Van szerencsém tisztelt vevőimet és a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy állandó nagy raktárt tartok a számos kiállításon **legelső díjjal** jutalmazott és az orvosok által legjobban ajánlott

„Esterházy Cognac“-ból

a gróf Esterházy Géza-féle cognagyár-részvénytársaság, Budapest gyártmánya.

Tisztelettel
Lichtneker Antal
Szekesfehervár, főraktár.

454/1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében czennel közhírré teszi, hogy a székesfehérvári t. kir. járásbíróóság 334/96 számú végzése által Havas és Weisz czég végrehajtható javára Hoffenreich Ignác végrehajtást szenvedett ellen 1109 frt 08 kr. tőke, ennek 1891 év december hó 30-ik napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 71 frt 95 kr. perkoltség erejéig elrendelt **kiállítás megtekintés alkalmával** bíróság 1896. január 10. és 11. napjain lefogalt és 961 frt 10 kr-ra becsült kész férfi ruhák, posztók, kelmék, rőfűsaruk, szobabutorok, üzleti felszerelések stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a székesfehérvári kir. járásbíróóságnak 454/96 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Székesfehérvárott, fa-piac 5 sz. alatt 1896. évi február hó 10-én délután 2 ór kor és folytatólag Polgárdin leendő eszközésére 1896. február 11-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő.

Kelt. Székesfehérvár, 1896-ik év január hó 29-ik napján.

Gombos Antal
kir. bírósági végrehajtó.

MITTELBACH-féle

jóízű, illatozott

CSUKAMAJOLAJ.

(Oleum Jacoris Aselli aromaticum) a legkiválóbb orvosi személyiségek által megvizsgálva, és mivel az emésztést elősegíti, gyermekeknek különösen ajánlva mindazon esetekben, a melyekben az orvos az egész test, de különösen a mell és tüdő megerősödését kívánatosnak látja; ugyszintén a testnek súlyosabbítására, a vér tisztítására és a tüdő betegsége ellen.

1 forintos palackokban kapható:

MITTELBACH S.

„SALVATOR“ gyógytárában, Zágráb.

Budapesten: **MOLNÁR és MÓSER** czégnél,
Koronaherzeg-utca.

Hirdetések felvételnek

a

kiadóhivatalban

Szent-István-tér 1. sz.

Ifj. FÜSTÉR IMRE

asztalos- és kárpitos butorraktára

Székesfehérvár, Iskola-utca 10.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlom újonnan berendezett dus választékú

*** * kárpitos és asztalos butorraktáramat, * * ***

hol minden e szakmába vágó munkák nagy választékban kaphatók a legegyszerűbbtől a legfinomabbig, u. m.: háló, ebédlő, szalon, iroda és előszoba berendezések. Széjjel nyitható fotel, mely éjjel ágynak alkalmazható, magas divánok, ottománok, tükrök, képek és más itt fel nem sorolt asztalos- és kárpitos-munkák.

Különösen ajánlom figyelembe venni, hogy a megrendelt butordarabokat vagy átalakítások kézimunkák módórozása, régi butorok a saját műhelyemben és felügyeletem alatt készülnek; miért is minden nálam rendelt butorokért, illetve munkáért kezességét vállalom.

Rajzokkal, mintákkal és költségvetésekkel szívesen szolgálok. Vidéki megrendeléseknél a címre különösen vigyázni kérem.

Tisztelettel:

IFJ. FÜSTÉR IMRE.

Dr. Huszár Adolf

FOGORVOS.

Székesfehérvárott, iskola-utca saját háza.

Foghuzás, plombálás és műfogak a legújabb vívmányok alapján.

RENDEL 8-6

Állandóan Székesfehérvárott.

Őszibarackfa-csemeték nagymérvbeni eladása.

Eladásra száut készlet: 108 legkitűnőbb fajban mintegy 800,000 darab.
— Csemeték árai: az 1—2 éves gazdag gyökerű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krig.

Nagybani árak.	100 darab 40 krajczáros csemete 1 vagy 100 fajban 38 forint.	100-an- ként.
	250 " 40 " " " 1 " 100 " 36 "	
	500 " 40 " " " 1 " 100 " 34 "	
	1000 " 40 " " " 1 " 100 " 32 "	
	5000 " 40 " " " 1 " 100 " 30 "	

Igen nagy készlet van a következő fajokból: (melyekben a kitűnőbbnél kitűnőbb korai amerikai fajok nagyrészt bentfoglaltatnak) Amsden, Beatrix, Egresi-féle duránczi, Grosse Mignonne hatve, Grosse Mignonne tardive, Gyümölcskertek királynője, Honnevevél, Korai Sándor, I. Lipót, Lord Palmerston (egyenlő a Saint Joséval), Matelka díjazottja, Mezőkomáromi duránczi, Olga királynő, Precoce de Canada, River's korai, Rothe may de Brig, Szép őrnő, Szőgi duránczija, Valparaiso, Venus emlője, Vezzerle-féle korai duránczi, Waterloo, Württemberg király, stb., stb.

Tessék árjegyzéket kérni!

A t. községi előljárók figyelmébe!

Az új örökösödési eljárás folytán szükségessé vált nyomtatványok, u. m.:

Haiáleset-felvétel. Leltár. Kimutatás. Térítvény. Értesítés

stb. stb. készen kaphatók:

SZÁMMER IMRE könyvnyomdájában
SZÉKESFEHÉRVÁROTT.